

Jop van Summeren

Het perfectionisme van De Staat

Het is inmiddels twee jaar geleden dat De Staat het album *O* uitbracht. De band deed voorprogramma's van Muse en The Rolling Stones en sleepte met het nummer *Witch Doctor* menig festivalganger de circlepit in. In januari verschijnt het nieuwe album *Bubble Gum*. Bassist Jop van Summeren vertelt in de sfeervolle oefenruimte in het oude Doornroosje in Nijmegen over zijn favoriete bas, het nieuwe album en de Europese tour.

Ik ben begonnen met bassen zoals dat bij veel bassisten gaat', begint Jop. 'We hadden al een drummer en een gitarist... Maar ik heb geen moment spijt gehad van die keuze. Ik heb een poosje basles gehad. Daar heb ik wel veel geleerd op het gebied van theorie en techniek, maar ik was toen een puber en oefende nooit. Jarenlang

heb ik heel weinig geoefend. Daar ben ik een jaar of zes geleden pas serieus mee begonnen. Tot die tijd redde ik me gewoon in de band. Thuis had ik niet eens een bas! We repeteerden toen al veel dus ik ontwikkelde me wel, maar het ging een stuk langzamer dan nu. Uiteindelijk kreeg ik er ook last van. Doordat ik niet ontspannen genoeg speelde,

kreeg ik pijn in mijn onderarm. Nu ik aan mijn techniek werk, merk ik dat ik veel makkelijker kan spelen wat ik bedacht heb. De techniek zit me niet meer zo in de weg.'

De wereld van midi

'Mijn sounds worden steeds raarder. Als in zo'n standaard rockbezetting speelt, zoals ▶

De sound van De Staat met Serek en synth.

wij met De Staat, dan heb je de kans dat je ook standaard gaat klinken. We proberen dat te voorkomen door middel van effecten. Ik ben veel bezig met mijn sound. Ooit ben ik begonnen met alleen een overdrive en een stempedaal, maar vanaf het moment dat ik de octaver ontdekte, ging ik los. Ik gebruik nu een Axe-Fx III preamp en effect-processor van Fractal Audio. Daar kun je zoveel lijpe en extreme sounds mee maken. De mogelijkheden zijn eindeloos in de wereld van midi. Je hebt geen beperkingen en kunt precies maken wat je in je hoofd hebt. Voor sommige mensen zijn al die keuzes misschien verlamend, maar ik hou er ontzettend van. Als we nu aan het repeteren zijn en Torre zegt: "Bij dit nummer had ik in de opname een delay op je synthesizer gezet met één repeat en dan een octaaf omhoog gepitcht. Kun je dat live ook doen?" Dan pak ik mijn computer en draai ik aan wat knopjes. Niet veel later heb ik precies de sound die hij bedoelde. Ik ben niet meer gebonden aan welke pedalen ik wel of niet heb.'

Analoog

'Overigens gebruik ik nog wel analoge octavers, maar die zitten dan in een loop zodat ze nog wel mee schakelen als ik met de Axe-Fx wissel tussen presets. In diezelfde loop zitten mijn DOD Meatbox, een Eventide H9 en een Future Impact. De reden dat ik nog analoge octavers gebruik, is omdat ik

die in de Axe-Fx niet zo goed vind klinken. Die is niet zo rond en diep als ik zou willen. Maar ik gebruik het effect dan ook helemaal "wet" en Axe-Fx is meer gemaakt voor gitaristen die het effect erbij mengen. Die komen er wel mee weg, denk ik. Toen ik die hele Axe Fx set-up eenmaal voor elkaar had, werd ik toch een beetje zenuwachtig. Stel je voor dat zo'n digitale unit stuk gaat, dan heb je niks meer. Dus toen heb ik nog een Axe-Fx gekocht en van alle losse pedalen in de loop ook een tweede exemplaar. Dat was een enorme investering, maar het is ook future-proof; het systeem is zo veelzijdig dat ik er jaren mee vooruit kan. Ik investeer in dit soort dingen, andere bassisten geven het uit

aan dure buizenversterkers. Dat doe ik dan weer niet. Ik heb een Ampeg V4 die ik ooit voor een ander project heb gebruikt, maar bij De Staat speel ik over een transistorversterker die ik zo clean mogelijk hou. Ik speel met in ear-monitors dus de versterker heb ik vooral zodat ik het basgeluid ook een beetje kan voelen op het podium.'

Synthesizers

'Het gebruik van synths is uit noodzaak geboren. Bij sommige nummers kon ik daar gewoon niet omheen. Ik gebruik een moderne Moog omdat die supergoed klinken en presets hebben. Ik wil dat alle sounds precies kloppen, dus ik vind het heel fijn dat ik op mijn Axe-Fx een setlist kan maken. Als ik daarmee dan tussen nummers wissel, gaan al mijn instellingen mee en heb ik meteen precies de sound die ik wil. Zo kan ik van tevoren al het denkwerk doen en hoef ik live alleen maar aan spelen te denken.'

'Live switchen tussen basgitaar en synthesizer is soms nog wel een uitdaging. En dan vooral vanwege de logistiek erachter. Het grootste risico is dat ik iets vergeet in te drukken en dus de verkeerde sound heb als ik een nummer inzet. Dat gebeurt wel eens. Ik had het zelfs op Lowlands met het nummer Peptalk. Dat nummer begint met een korte klap, maar ik had mijn delay per ongeluk nog aan staan. Dat hoorde je heel duidelijk. Ik kan echt balen van dat soort dingen. Maar het helpt dat ik nu een controller heb met allemaal schermpjes. Dat is redelijk fool-proof.'

Nieuw album

'Toen we aan de opnames van ons nieuwe album Bubble Gum begonnen, had ik mijn Serek-bas nog niet dus ik heb voornamelijk

'Met mijn Axe-Fx doe ik van tevoren al het denkwerk. Live hoef ik dan alleen maar aan spelen te denken'

Precisions gebruikt. De Precision is voor mij ook de basis; ik kan er altijd mee uit de voeten. Bij De Staat speel ik alles met plectrum. Dat heeft net even iets meer attack en de muziek vraagt daar om vanwege de vele percussieve elementen. Wel wissel ik vaak tussen roundwound- en flatwoundsnaren. Dat doet heel veel met de sound. Als we tijdens het opnemen aan een nummer werken, pak ik gewoon een bas en als het lekker klinkt, neem ik het nummer ermee op. En zo niet, dan pak ik een andere. Ik ga niet eindeloos wisselen om te kijken welke net iets beter klinkt.'

'Onze zanger/gitarist Torre Florim schrijft alle nummers en laat ons zijn demo's horen. Soms zijn die al flink gearrangeerd en soms wat minder. Aan die demo's gaan we met z'n allen schaven en dan verandert er vaak nog wel het een en ander. Torre heeft een duidelijke visie en het is goed om zo iemand in de band te hebben. Iedereen kan zijn ei kwijt in de muziek en Torre kan zijn eerste ideeën ook wel loslaten, maar het is fijn dat hij weet welke kant hij op wil. Onze single van dit album, KITTY KITTY, is trouwens het eerste nummer dat in de oefenruimte is ontstaan. Het begon wel met een demo van Torre, maar het is uiteindelijk heel iets anders geworden.'

'Opnemen en repeteren doen we hier in De Basis, het oude Doornroosje. We hebben hier de vrijheid om alle tijd te nemen die we nodig hebben. Het proces van opnemen en schrijven loopt bij ons door elkaar. We maken een nummer, nemen dat op en gaan dan aan de slag met de volgende. Ik kan me voorstellen dat er artiesten zijn die deze manier van werken lastig zouden vinden. Het gevaar is dat je eindeloos blijft pielen aan de details. Gelukkig hebben we als band een goede combinatie van perfectionisme en het vermogen los te laten. Niet elke noot hoeft perfect te zijn; het is een band en geen rocket science. Kleine imperfecties maken een nummer juist interessant. Verder nemen we eigenlijk altijd op met de spullen die we ook live gebruiken. We gaan niet met drie kratten vol pedalen en 28 gitaren de studio in. Ik hoef mijn set-up ook maar amper meer aan te passen om nieuwe nummers live te kunnen spelen.'

'We hebben geprobeerd om dit album iets meer een eenheid te laten zijn. We wilden minder alle kanten op springen dan normaal. In verschillende nummers komen bijvoorbeeld

dezelfde elementjes terug, zodat het album meer een eigen gezicht krijgt. We hebben iets gemaakt waar we allemaal blij mee zijn en we kunnen niet wachten tot we het iedereen kunnen laten horen. Als je dat gevoel hebt, zit het wel goed volgens mij.'

Europese tour

In februari start De Staat met een Europese tour. Deze sluit de band op 16 maart af in onze eigen AFAS Live. 'Dit wordt de langste tour tot nu toe. Dat lange weg zijn is wel een nadeel, zeker nu ik thuis een kindje heb van anderhalf. Ik ben nog nooit zo lang weg geweest sinds zijn geboorte. Dat wordt zeker lastig, maar ik heb ook heel veel zin in de tour. Het is gewoon tof om iedere dag te spelen; de vrije dagen tussendoor vind ik het moeilijkst. Het scheelt dat we deze tour met een nightliner doen, want dan slaap je tussendoor tenminste ook genoeg. Als ik niet voldoende slaap krijg, wordt alles zwaar en minder leuk. We zijn nu al druk aan het repeteren voor de shows. Ik kan het niet heel goed vergelijken met andere bands, maar volgens mij repeteren wij veel. Je moet nummers ook een stuk beter kennen als je ze live gaat spelen. Je kunt niet, net als in de studio, super gefocust

naar beneden staan te kijken. Verder wordt er veel gesproken over de visuals en lichtplannen. We hebben daar vaste technici voor en die zijn nu al maanden bezig met de voorbereidingen voor de show in AFAS Live.'

Toekomstplannen

'Toen we net begonnen met de band, was het einddoel om één keer in Doornroosje te mogen spelen. Dus we zijn al onze verwachtingen al lang voorbij. We houden het al elf jaar vol in dezelfde bezetting en er zit nog steeds een stijgende lijn in. Onze ambities liggen nu vooral ook in het buitenland. Als je niet echt mainstream muziek maakt, dan ben je in Nederland op een gegeven moment wel klaar. Het is heel cool dat we in het buitenland steeds meer kunnen spelen. We hopen natuurlijk dat we daar uiteindelijk op hetzelfde niveau kunnen komen als hier. We hebben de geweldige positie dat we dingen maken die we zelf cool vinden en dat we daarmee genoeg succes hebben om ermee door te kunnen gaan. We kunnen ons als band blijven ontwikkelen en blijven touren, en dat alles zonder compromissen. Dat zou ik ook echt niet anders willen. Als je zelf niet achter de muziek staat die je maakt, dan is het alle tijd en moeite niet waard.' ■

Jop's bassen met vooraan zijn nieuwe Serek (zie kader).

Serek bas

'Ik ben dolblij met mijn nieuwe Serek-bas. Ik wil eigenlijk op niks anders meer spelen. Serek-bassen worden gemaakt door Jake Serek in Chicago. Ik had op het internet zo'n bas gezien en heb toen een mailtje gestuurd of ik er misschien eentje kon uitproberen in Europa. Serek mailde terug dat er een bas stond in Londen, een andere in Stockholm en dat hijzelf binnenkort naar Paul's Bass Matters in Nijmegen zou komen met een bas. Laat die laatste nou bij mij in de straat zijn! Dus op een dag kreeg ik een telefoontje van Paul dat er een Amerikaan in zijn winkel stond die me wilde spreken. Ik heb toen een bas uitgeprobeerd en vanaf dat moment zijn we met z'n tweeën mijn eigen Serek-bas gaan bekostigen.'

'Het is een medium scale geworden, dus een stukje korter dan een normale maar langer dan een short scale. Ik speel heel graag op short scale-bassen maar veel van onze nummers zijn in Drop D en dan wordt de snaarspanning soms te laag. Deze medium scale-bas is veelzijdig en heeft qua sound een eigen karakter.'

'Het element is een B-90, dat is Sereks basversie van een P-90. Maar omdat het een single coil-element is en wij af en toe in van die kleine clubjes onder een trambaan spelen, was ik bang dat het zou gaan brommen. Toen hebben we besloten er een dummy coil in te zetten. Onder de slagplaat zit nu een element zonder magneten verstoppt. Als ik mijn toonknop uittrek komt die erbij. Je hebt dan een soort humbucker zonder dat je veel hoog verliest. Hij heeft dit speciaal voor mij ontwikkeld, maar hij gebruikt het nu ook in zijn andere bassen. Ik heb heel veel zin om straks op te treden met deze bas.'

www.serekbasses.com